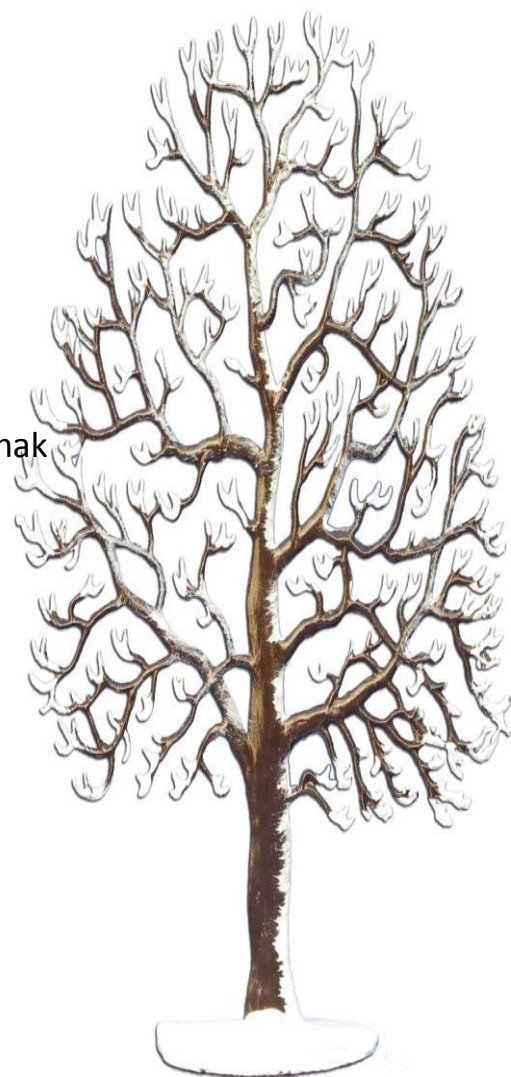
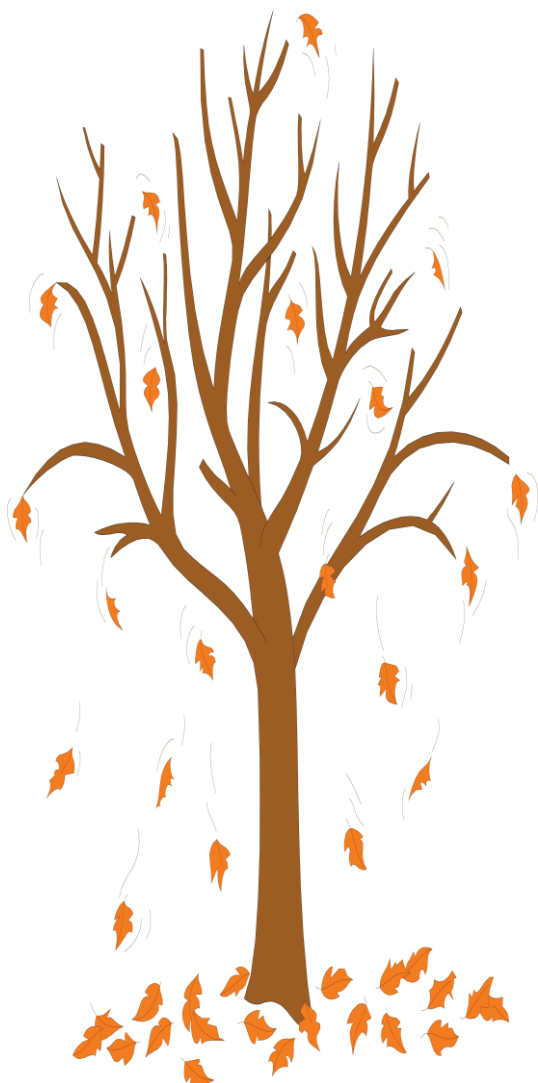

A hónap verse

Őszből a télbe

Őszi zöldek vörösbe,
Sárgába vegyülnek.
Levelek az ágakról
A fák tövébe ülnek
Párás sötét felhők
A magasban úsznak,
Az ég csatornái
Meg-meg csordulnak
Szél zöget kopaszodó
Fa-csontvázakat,
V betű vonul az égen
Távozó madár csapat.
A fények fátyolosak,
Opálos-mélabúsak,
A virágos kertek
Tej-nedves ködbe burkolódnak
A Napkorong nem izzik,
Csak fáradtan parázslík.
Fénye gyakran nehéz,
Sűrű párákon át látszik.
Dér csípte meg
A barna naspolyát,
Reggelente hó nélkül
Hófehér a határ.
A Nyár heve messze,
Az ősz szendereg.
Minden a télre vár,
Pedig már megérkezett.

Komáromi János

